

Preek / Homilie op de Derde Zondag van Pasen 19 april 2026

For English translation scroll down

Lezing uit de Handelingen van de apostelen. *Hand. 2, 14. 22-33*

Lezing uit de Eerste brief van de heilige apostel Petrus *1 Petr. 1, 17-21*

Lezing uit het heilig Evangelie volgens Lucas. *Lc. 24, 13-35*

Broeders en zusters in Christus,

Twee van de leerlingen verlaten Jeruzalem op weg naar Emmaüs. Nu weten we niet waar de plaats Emmaüs ligt. Lukas spreekt over een afstand van zestig stadiën, ongeveer elf km. Deze plaats is echter niet terug te vinden. Daarom krijgt dit verhaal van de Emmaüsgangers een geestelijke betekenis: Het is nu de weg van de mensen die de weg in hun leven kwijt zijn.

De leerlingen verlaten de stad Jeruzalem. Ze lopen de verkeerde kant uit. Het is de eerste dag van de week, daags na de sabbat, de derde dag na Christus' dood. Ze zijn verdrietig en verslagen. Hun hoop is vervlogen: "Wij leefden in de hoop dat Hij degene zou zijn die Israël ging verlossen." Jezus van Nazareth, een profeet, die machtig was in woord en daad, zowel in het oog van God als van heel het volk, heeft voor hen gefaald. "We geloofden Hem, we volgden Hem, alles zou anders worden, er zou een nieuwe tijd aanbreken, en nu? Alles is over en uit." De leerlingen hebben een kater eraan over gehouden. Ze voelen zich verraden en in de steek gelaten. Het geloof is in een totale crisis. Het is misschien wel een spiegel van de situatie van veel christenen in onze tijd. Het is allemaal anders dan wij geleerd hebben. Zij zijn de weg helemaal kwijt.

De leerlingen zijn versuft, depressief, opgesloten in hun teleurstelling. De verkondiging van de vrouwen aanvaarden zij niet. Ze zeggen: "Een paar vrouwen hebben ons in verwarring gebracht; ze waren in de vroegte naar het graf geweest, maar hadden zijn lichaam niet gevonden en kwamen zeggen, dat zij ook nog een verschijning van engelen hadden gehad, die verklaarden dat Hij weer leefde." Met andere woorden: Wie gelooft dat nou? Die vrouwen zijn rijp voor de psychiater, zouden we nu zeggen. Het werd niet geloofd.

De leerlingen geloven niet in de verrijzenis, zij kunnen dus de verrezen Christus ook niet herkennen. Maar Jezus laat de leerlingen hun verhaal doen, zij mogen zich helemaal uitspreken. Daarna komt Jezus met zijn reactie. "O onverstandigen, die zo traag van hart zijt in het geloof aan alles wat de profeten gezegd hebben! Moest de Messias dat alles niet lijden om in zijn glorie binnen te gaan?" Waarom moest Jezus lijden? Waarom laat Jezus zich eerst doden om vervolgens uit de dood op te staan? Wat is daar de logica van? Jezus, Hij was zo machtig in woord en daad, waarom liet Hij zijn lijden toe? Dat begrijpen de Emmaüsgangers niet en die vraag blijft velen ook in onze tijd bezighouden. Waarom is er zoveel lijden, als God zo almachtig is?

In de wereld, broeders en zusters, geldt het recht en de macht van de sterkste. Het kwaad wordt met kwaad overwonnen. Jezus is anders. Hij overwint het kwaad niet met kwaad maar met liefde. Jezus verzet zich niet tegen het kwaad. Hij laat zich doden, juist om de dood te overwinnen. Jezus laat het kwaad toe, beter gezegd Jezus gebruikt het kwaad om het kwaad te verslaan. Jezus heeft de macht van de dood verslagen door zijn verrijzenis en zo de macht van dood gedood. Jezus gebruikt zijn dood om de dood te vernietigen. Dat is Zijn almacht.

Jezus heeft de tegenstander, de dood, machteloos gemaakt. Dat kun je terugvinden in heel de Heilige Schrift. Jezus heeft geen overwinning gebracht door over de tegenstander te zegevieren en op zijn eigen borst te kloppen dat heb ik gedaan, en alle eer en glorie van de mensen te ontvangen. Nee! Hij heeft het kwaad geduldig verdragen en verduurd. God heeft Hem hoog verheven, en zo is Hij de glorie van God binnengegaan. God heeft Hem beloond en Hem doen zetelen aan zijn rechterhand. Zo heeft Jezus voor ons de weg geopend naar diezelfde heerlijkheid, door lijden en dood heen. De weg naar Emmaüs is nu de weg geworden van zuivering en rijping van het geloof in de goedheid en de almacht van God.

Het hart van de leerlingen brandde toen Jezus hun de Schriften ontsloot. De teleurstelling en de ontmoediging maakte geleidelijk aan plaats voor troost. Het Woord van God is natuurlijk hartverwarmend en vertroostend. Jezus, in wie zij geloofden, zo leren zij, moest sterven om in zijn glorie, de glorie van God binnen te gaan. Maar ook al ontsluit Jezus voor die leerlingen de heilige Schrift, nog steeds werd de Verrezene niet herkend.

Zij nodigen Jezus uit bij hen te blijven: Blijf bij ons, Heer! Het wordt al avond, de dag loopt ten einde. Zij nodigen Jezus uit, de sympathieke reisgenoot, bij hen te blijven. Die onbekende geeft weer leven in hun hart, dat zo duister en doods is. Het is maar goed ook dat zij Hem uitnodigen, want nu gebeurt er iets bijzonders. Terwijl Jezus met hen aanligt, neemt Hij het brood, Hij spreekt de zegen uit, Hij breekt het en reikt het hun toe. Van gast maakt Jezus zich tot gastheer. Hij breekt het brood, Hij spreekt de zegen uit en Hij geeft het hun. Jezus viert de Eucharistie. Nu pas wordt Hij herkend, Hij wordt herkend in het breken van het brood.

Nu gaan hun ogen open, en voordat zij vragen kunnen stellen, is Jezus uit hun midden verdwenen. We kunnen nu twee dingen zeggen.

Als iemand overleden is, hoe zou de overledene zich herinnerd willen worden? Jezus laat hier opnieuw zien dat Hij herinnerd wil worden in het breken van het brood. Niet in de verkondiging, niet in de heilige Schrift wordt Hij herkend, hoewel dat ons hart verwarmt, maar in het breken van het brood, in de Eucharistie. Daar openbaart zich de verrezen Heer aan ons, daar leren wij de verrezen Heer kennen. Daarom zei Jezus bij het Laatste Avondmaal: "Doet dit tot mijn gedachtenis." Dat zei Jezus voor ons!

Als tweede: De leerlingen vroegen Jezus, als baden zij tot Hem: "Blijf bij ons, Heer!" Dat gebed heeft Jezus verhoord. Hij is bij ons gebleven, en wel in de viering van de heilige Eucharistie. Zo viert de Kerk voortaan het Paasmysterie van Christus, zijn aanwezigheid bij ons. Zo viert de Kerk onze bevrijding en onze verlossing uit de macht van het kwaad. 'Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in Hem. Wie mijn vlees eet en mijn Bloed drinkt, heeft eeuwig leven en Ik zal Hem doen opstaan op de laatste dag'. Dan gaan ook wij de glorie van God binnen en hebben wij de overwinning behaald. De viering van de Eucharistie is werkelijk van levensbelang. Dat ontkennen is Christus ontkennen. Moge ook wij de Heer herkennen in de Eucharistie die altijd bij ons, die met ons op weg is in dit hoogheilig Sacrament.

Laten we bidden op voorspraak van de Allerheiligste Maagd Maria, de Moeder van God, dat elke christen en elke gemeenschap, die de ervaring van de Emmaüsgangers opnieuw beleeft, de genade van de ontmoeting met de verrezen Heer ontvangt. Jezus vernieuwt door de genade van de Eucharistie voortdurend ons leven. Hij sterkt ons in de strijd van het leven en is ons behoud in de dood. Onze Lieve Vrouw ter Eijk: bid voor ons. Amen.

Homily on the Third Sunday of Easter. April 19, 2026

By Fr. Frank As

Reading from the Acts of the Apostles. *Acts 2, 14. 22-33*

Reading from the First Letter of Saint Peter the Apostle *1 Peter 1:17-21*

Reading from the Holy Gospel according to Luke. *Lk. 24, 13-35*

Brothers and sisters in Christ,

Two of the disciples leave Jerusalem on their way to Emmaus. Now we do not know where the place of Emmaus is located. Luke speaks of a distance of sixty furlongs, about eleven km. However, this place cannot be found. That is why this story of the disciples at Emmaus takes on a spiritual meaning: It is now the way of the people who have lost their way in their lives.

The disciples leave the city of Jerusalem. They are walking in the wrong direction. It is the first day of the week, the day after the Sabbath, the third day after Christ's death. They are sad and defeated. Their hope has evaporated: "We lived in the hope that He would be the one who was going to redeem Israel." Jesus of Nazareth, a prophet who was mighty in word and deed, both in the sight of God and of all the people, has failed them. "We believed Him, we followed Him, everything would be different, a new time would dawn, and now? Everything is over and out." The disciples have a hangover from it. They feel betrayed and abandoned. Faith is in a total crisis. It is perhaps a mirror of the situation of many Christians in our time. It is all different from what we have been taught. They have completely lost their way.

The disciples are dazed, depressed, locked in their disappointment. They do not accept the preaching of women. They say, "A few women have confused us; they had been to the tomb in the early morning, but had not found his body, and came to say that they had also had an apparition of angels, who declared that he was alive again." In other words: Those women are ripe for the psychiatrist, we would say now. It was not believed.

The disciples do not believe in the resurrection, so they cannot recognize the risen Christ. But Jesus lets the disciples tell their story, they can speak out completely. Then Jesus comes with his response. "O foolish ones, who are so slow of heart in believing in all that the prophets have said! Didn't the Messiah have to suffer all that in order to enter into his glory?" Why did Jesus have to suffer? Why does Jesus first allow himself to be killed and then rise from the dead? What is the logic of that? Jesus, He was so powerful in word and deed, why did He allow His suffering? The disciples of Emmaus do not understand this and that question continues to occupy many in our time. Why is there so much suffering, if God is so almighty?

In the world, brothers and sisters, the law and power of the strongest prevails. Evil is overcome with evil. Jesus is different. He does not conquer evil with evil but with love. Jesus does not oppose evil. He allows himself to be killed, precisely to conquer death. Jesus allows evil, or rather, Jesus uses evil to defeat evil. Jesus defeated the power of death by his resurrection and thus killed the power of death. Jesus uses his death to destroy death. That is his omnipotence. Jesus has made the adversary, death, powerless. You can find that in all Holy Scripture. Jesus did not bring victory by triumphing over the adversary and beating his own breast, I did that, and receiving all the honor and glory of the people. No! He patiently endured and endured evil. God has exalted Him highly, and so He has entered into the glory of God. God has rewarded Him and made Him sit at his right hand. In this way, Jesus opened the way for us to that glory, through suffering and death. The road to Emmaus has now become the way of purification and maturation of faith in the goodness and omnipotence of God.

The hearts of the disciples burned when Jesus opened the scriptures to them. The disappointment and discouragement gradually gave way to consolation. Jesus, in whom they believed, they learn, had to die in order to enter into the glory of God in his glory. But even though Jesus opened up the Holy Scriptures to those disciples, the Risen One was still not recognized.

They invited Jesus to stay with them: Stay with us, Lord! Evening is coming, the day is coming to an end. They invite Jesus, the sympathetic traveling companion to stay with them. That stranger gives life back to their hearts, which are so dark and dead. And that's a good thing that they invite Him, because now something special is going to happen. While Jesus reclines with them, He takes the bread, pronounces the blessing, breaks it and hands it out to them. From a guest, Jesus makes himself a host. He breaks the bread, He pronounces the blessing and He gives it to them. Jesus celebrates the Eucharist. Only now is He recognized, He is recognized in the breaking of the bread.

Now their eyes are opened, and before they can ask questions, Jesus has disappeared from their midst. We can now say two things.

If someone has died, how would the deceased want to be remembered? Jesus shows here again that He wants to be remembered in the breaking of bread. He is not recognized in the proclamation, not in Sacred Scripture, although that warms our hearts, but in the breaking of bread, in the Eucharist. There the risen Lord reveals Himself to us, there we come to know the risen Lord. That is why Jesus said at the Last Supper: "Do this in remembrance of me." That's what Jesus said for us!

Second: The disciples asked Jesus, as if they were praying to Him: "Stay with us, Lord!" Jesus answered that prayer. He has remained with us, in the celebration of the Holy Eucharist. Thus, the Church now celebrates the Paschal Mystery of Christ, his presence with us. In this way, the Church celebrates our liberation and deliverance from the power of evil. 'He who eats my flesh and drinks my blood has eternal life, and I will raise him up on the last day'. Then we too enter into the glory of God and have won the victory. The celebration of the Eucharist is truly vital. To deny that is to deny Christ. May we also recognize the Lord who is always with us, who walks with us in this Blessed Sacrament.

Let us pray through the intercession of the Blessed Virgin Mary, the Mother of God, that every Christian and every community that relives the experience of the disciples at Emmaus may receive the grace of the encounter with the Risen Lord. Jesus, by the grace of the Eucharist, constantly renews our lives. He strengthens us in the battle of life and is our salvation in death. Our Lady of Eijk: pray for us. Amen.

